

νος καὶ τὰ θάλαππυ τοῦ θέρου, καὶ εἰς αὐτὸ πολλάκις καὶ ὁ Ἰησοῦς εἰσῆρχετο μετὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου συνομιλοῦντες. Παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ τούτου ἐγένετο καὶ ἡ μακρὰ πρὸ τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ συζήτησις, ἣν ὁ Κύριος διὰ τοῦ « Ἄφες ἄρτι » διακόπτων, πείθει τὸν Ἰωάννην νὰ κατέλθῃ μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου καὶ βαπτίσῃ αὐτόν.

Ὁ Ἰορδάνης πηγάζει ἐκ τῶν ὑπηρειδῶν τοῦ Λιθάνου ὄρους, τοῦ ὁποῖου τὰς ὑψικαρήνους καὶ ὑπερμεγέθεις κέδρους οἱ Ἑβραῖοι ἐφρόνου, ὅτι αὐτός ὁ Θεὸς εἶχε φυτεύσει. [ψαλμ. ΡΓ', 16]. Δύω δ' εἰσὶν αἱ μεγάλαι πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἡ Ἰορ καὶ ἡ Δάρ, αὗται εἰς τὴν Καισάρειαν τοῦ Φιλίππου συνενοῦμεναι ἀποτελοῦσι τὸν Ἰορδάνην, ὅστις ἐκ τῆς συνενώσεως τῶν δύο τούτων πηγῶν Ἰορ καὶ Δάρ, Ἰορδάνης ἐκλήθη.

Ὀλίγον μετὰ τὴν συνένωσιν αὐτοῦ ὁ Ἰορδάνης σχηματίζει τὴν μικρὰν λίμνην Μερωϊαν ἢ Σεμηχωνίτιδα, μετὰ τρεῖς ὥρας πρὸς μεσημβρίαν σχηματίζει τὴν λίμνην Γενησαρέτ, ἣν διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς οἱ Ἑβραῖοι καὶ Θάλασσαν ἐκάλου. [Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, Θάλασσα τῆς Τιβεριάδος]. Περὶ τὴν λίμνην ταύτην ἔκιντό ποτε ἡ Τιβερίας, τὰ Μάγδαλα, ἐξ οὗ ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία, ἡ Χοραζὶν καὶ ἐν τῇ εἰσβολῇ τοῦ ποταμοῦ ἡ Καπερναοῦμ, ἣν ὁ Κύριος, ὡς τὴν διαρκῆ πόλιν τῆς ἑαυτοῦ κατοικίας ἐξελέξατο.

Ἐξερχόμενος εἶτα τῆς λίμνης ταύτης ὁ Ἰορδάνης, μετὰ 30 περίπου ὥρων ροῦν μετ' ἐκπληκτικῆς εἰς τινὰ μέρη ταχύτητος πίπτει εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν, ἐν ἣ οὐδὲν ζῆ ζωὸν, οὐδὲν φυτὸν φύεται.

Χιλιάδες εἰσὶν οἱ χριστιανοὶ οἱ κατ' ἔτος ἐν τῷ ποταμῷ τοῦ Ἰορδάνου λουόμενοι· ἀπειρος ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῶν περιγραφόντων τὴν ἐκεῖσε κίνησιν, τὴν χαρὰν, τὸ σέβας, τὰς προσευχὰς, τὰς γονυκλισίας καὶ τὰ φιλήματα, ἅτινα προσφέρουσιν οἱ πιστοὶ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἐκεῖνου, εἰς ὃν ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος. Ἐκαστον ἔθνος δεικνύσιν ἴδιον τρόπον σεβασμοῦ καὶ τιθησι μείζονα ἀξίαν εἰς ἰδιαίτερόν τι ἀντικείμενον τοῦ Ἰορδάνου, οἱ μὲν θεωροῦσιν ἱκανὸν

μόνον νὰ ἴδωσι τὸν ποταμὸν, καὶ οὗτοι εἰσὶν ἐν γένει οἱ ξένοι καὶ ἰδίως οἱ Γερμανοὶ, ἕτεροι βαπτίζονται ἐν αὐτῷ ἔχοντες ἀνάδοχον κατ' ἀπομίμησιν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Τίς ἀγνοεῖ τοὺς περιφήμους Χατζήδες; ἕτεροι λαμβάνουσι μεθ' ἑαυτῶν νέον λευκὸν ὕψασμα, ὅπερ βαπτίζουσιν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, διότι τοῦτο θέλει χρησιμεύσει αὐτοῖς ὡς τὸ νεκρικὸν αὐτῶν σάβανον, ἄλλοι κόπτοντες κλάδους ἐκ τῶν παροχθίων δένδρων τοῦ Ἰορδάνου, σχηματίζουσι ράβδους, ἃς ἐμβαπτίζουσιν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, θεωροῦντες τὴν ράβδον ταύτην ὡς τὴν πολυτιμωτέραν τοῦ βίου αὐτῶν βακτηρίαν. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐθίμων, ἅτινα ἐποιοῦν εἰς Παλαιστίνην μεταβαίνοντες, ἡγόραζον καὶ ἴδια ἀγγεῖα, εἰς ἃ ἔθετον ὕδωρ τοῦ

Ἰορδάνου, ὅπερ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ εὐσεβείας ἀπεκρίμιζον εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, φρονοῦντες ὅτι οὐδὲν πολυτιμώτερον δῶρον ἠδύνατο νὰ ποιήσωσι τοῖς οἰκείοις αὐτῶν ἢ δίδοντες σταγόνας τινὰς γνησίας τοῦ Ἰορδάνου, εἰς οὗ τὰ ὕδατα Αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθη.

Ἐν δ' ἐκ τῶν ἱστορικῶν τούτων ἀγγείων περιεσώθη καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα μουσεῖῳ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Ἀττικῶν εἰδωλίων (Συλλογὴ 2 ἀριθ. 613). οὗτινος τὴν εἰκόνα ἐνταῦθα παρέχομεν.

Τὸ ἀγγεῖον τοῦτο [ὑψους 0, 27] χάριν ἀσφαλείας ἦν ἐκ μολύβδου, ἐκατέρωσε φέρον δύο λα-

βάς, δι' ὧν ἀνηρτάτο ἀπὸ τῶν ὤμων τῶν ἱερῶν οδοιπόρων. Ἡεἰκὼν ἦν ἐν τῷ μέσῳ φέρει, ἐστὶ νομιζόμενον τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, διότι ὡσαύτως τὸν ἅγιον Γεώργιον φέρει καὶ ἕτερον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀγγεῖον, ὅπερ εἶδομεν ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ καταστήματι τοῦ κ. Πολυχρονοπούλου· πιθανῶς δὲ κατεσκευάζοντο ταῦτα ἐν τῇ πρὸ τῶν Ἱεροσολύμων πόλει τῆς Λύδδης, ὅπου ὁ τάφος καὶ ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Ὑπὸ τὴν εἰκόνα εἰσὶ τὰ γράμματα: *Λευτέρμ ἀηῆῶτι 1746*: ὁ κτήτωρ ἢ ὁ κατασκευαστὴς τοῦ ἀγγείου. Ἐκατέρωσε περιουσιεῖται διὰ κλάδων ἀπλῆς τέχνης, ὡς καὶ αἱ λαβαὶ δι' ἱκανῶν σφαιριδίων.

Ἱστορία τῆς ἐορτῆς. Ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐστὶν ἐκ τῶν ἀρχαισταύτων ἐορτῶν

